

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. oktober 2014
Kontor: Straffuldbydelseskontoret
Sagsbeh: Anders Lotterup
Sagsnr.: 2014-0032-1407
Dok.: 1273308

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 676 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 13. august 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 676 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes detaljeret beskrive praksis for, hvordan Kriminalforsorgen foretager vurderingen af, hvorvidt en udvisningsdømt udlænding skal prøveløslades efter afsoningen af halvdelen af en fængselsdom, herunder hvordan der i spørgsmålet om prøveløsladelse tages højde for, om den prøveløsladte reelt ser ud til reelt at kunne udsendes af landet, eller om vedkommende ser ud til at ende på tålt ophold.”

Svar:

1. Det følger af straffelovens § 38, stk. 1, at når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve. Prøveløsladelse er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af fængselsstraffe på 2 måneder eller derover.

Ifølge straffelovens § 38, stk. 4, er det en forudsætning for løsladelse på prøve, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig.

2. Løsladelse på prøve kan efter straffelovens § 38, stk. 2, ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder. Det kan for eksempel være tilfældet ved udvisningsdømte, der er udvist med et tidsbegrænset indrejseforbud eller er udvist med indrejseforbud gældende for bestandig.

Det er dog for det første en forudsætning for prøveløsladelse af udvisningsdømte efter afsoning af halvdelen af straffen, at den dømte i øvrigt vil kunne løslades på prøve i henhold til straffelovens § 38, stk. 1, hvilket betyder, at prøveløsladelse ikke må skønnes utilrådelig. Heri ligger, at der ikke må være en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn og eventuelle særvilkår. Dette fremgår af punkt 6 og 19 i vejledning nr. 9439 af 27. juni 2014 om løsladelse af indsatte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesvejledningen).

Om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig beror på en konkret vurdering. I denne vurdering indgår kriminalitetens art, tidligere kriminalitet og den indsattes personlige forhold. Længden af den straf, som kan idømmes, vil ikke i sig selv være afgørende for, om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig, men vil sammen med kriminalitetens art være et mo-

ment, der indgår i vurderingen. Det bemærkes, at voldskriminalitet, uanset straffens længde, ikke betragtes som bagatelagtig kriminalitet.

Afgørelsen om prøveløsladelse skal, når sagen er tilstrækkeligt oplyst, træffes ud fra en samlet afvejning af alle omstændigheder, som taler enten for eller imod prøveløsladelse. Ved denne vurdering skal der i alle tilfælde foretages en konkret og aktuel utilrådelighedsvurdering, hvor der tages stilling til, hvor stor vægt de forskellige omstændigheder skal tillægges i den aktuelle sag. Der er således ikke mulighed for at fastlægge, at visse momenter altid vil føre til, at prøveløsladelse enten meddeles eller nægtes. Dette fremgår af punkt 6 i løsladelsesvejledningen.

Visse momenter vil dog typisk indgå med særlig vægt. Det gælder bl.a. antallet af tidligere løsladelser og betingede domme. Således vil afslag bl.a. kunne komme på tale, hvis der inden for de seneste år har foreligget flere løsladelser eller betingede domme med tilbagefald til ny kriminalitet, uden at man dog tillægger en betinget dom helt samme negative vægt som en forudgående prøveløsladelse. Dette fremgår af punkt 7 i løsladelsesvejledningen.

Der lægges endvidere bl.a. særlig vægt på, hvor hurtigt den indsatte er recidiveret efter den sidste løsladelse. Dette fremgår af punkt 8 i løsladelsesvejledningen.

Herudover indgår den dømtes alder. For unge indsatte (under 21 år) vil prøveløsladelse kunne komme på tale, uanset at en samlet vurdering af de øvrige momenter taler herimod.

Kriminalitetens art vil desuden have en vis betydning for bedømmelsen af risikoen for ny kriminalitet. Risiko for tilbagefald til personfarlig kriminalitet vil med større vægt tale mod prøveløsladelse end risiko for tilbagefald til (ikke professionel) berigelseskriminalitet.

Endelig tillægges den indsattes forhold under afsoningen vægt, i det omfang disse kan give anledning til at formode, at der er risiko for recidiv til fornyet kriminalitet. Dette kan eksempelvis være oplysninger om ny kriminalitet under afsoningen, stofmisbrug, misbrug af udgang og eventuelle undvigelse. Dette fremgår af løsladelsesvejledningens punkt 10-12.

3. Det er for det andet en forudsætning for prøveløsladelse af udvisningsdømte efter afsoning af halvdelen af straffen, at den pågældendes udvisning kan gennemføres umiddelbart efter prøveløsladelsen.

Foreligger der en retlig hindring for at gennemføre udvisningen, f.eks. hvis den indsatte er på tålt ophold i Danmark eller har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, og den indsatte efter udlændingeloven har ret til at opholde sig her i landet, mens ansøgningen om opholdstilladelse behandles, kan der ikke ske prøveløsladelse efter afsoning af halvdelen af straffen. Foreligger der en retlig hindring for at gennemføre udvisningen fortsat, når den indsatte har udstået 2/3 af straffen, men er betingelserne for prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, til stede, vil prøveløsladelse efter denne bestemmelse kunne ske på dette tidspunkt. Dette følger af løsladelsesvejledningens pkt. 19.

Der kan ske prøveløsladelse af udenlandske indsatte, som skal udvises med indrejseforbud, mod udlændingens eget ønske (tvangsprøveløsladelse) efter udståelse af halvdelen af straffen, forudsat at prøveløsladelsen ikke skønnes utilrådelig, og at udvisningen kan effektueres umiddelbart efter prøveløsladelsen. Dette fremgår ligeledes af løsladelsesvejledningens pkt. 19.

4. Der vil således, som det fremgår ovenfor, ikke kunne ske prøveløsladelse af udvisningsdømte på halv tid, hvis udvisningen ikke kan effektueres straks ved løsladelsen.